

a ne zanimaju ga podaci o bolestima osoba koje s njim žive; stanuju u istom stanu ili u kući, to pojmovnim značenjem točan naziv za taj dio anamneze jest *porodična anamneza*. Navedeno možemo zorno predočiti i potvrditi sljedećim primjerom: supruga i ja živimo u istoj obitelji, ali smo potomci različitih porodica pa nismo krvni rod, tako da nemamo slične nasljedne osobine. Naša su pak djeca udata i oženjena i žive sa svojim obiteljima, ali su potomci iste porodice, tj. rodbina, pa imaju slične nasljedne osobine. No, to nikako ne znači da je naziv *obiteljska anamneza* suvišan u hrvatskom medicinskom nazivlju. Naprotiv, on je neophodan jer označava pojam čiji je sadržaj uzimanje podataka o preboljelim i sadašnjim bolestima osoba koje s bolesnikom obitavaju, tj. stanuju u istom stanu ili u kući, što je značajno za pravodobno otkrivanje oboljelih od različitih prijenosnih zaraznih bolesti (tuberkuloza, ospice, trbušni tifus i dr.) i kliconoša, s kojima je bolesnik bio u svakodnevnom izravnom ili posrednom dodiru i stoga izložen infekciji i mogućnosti obolijevanja. Podaci dobiveni uzimanjem obiteljske anamneze od takvih bolesnika često usmjere na bitne preglede i laboratorijske i druge pretrage za otkrivanje prirode bolesti, ili štoviše, omogućuje liječniku postavljanje ispravne dijagnoze i u fazi nedostatno razvijene ili atipične kliničke slike bolesti.

Mate Mihanović

O KRIVULJI 2. REDA

U 1. broju 30. godišta časopisa Jezik, članak R. Kalmete u kojem se imenici *ravnodnevice* daje prednost pred imenicom *ravnodnevnica*, ponukao me je da se osvr-

nem na jedan već stari primjer iz matematičkog nazivlja.

Za *krivulju 2. reda* (presjek stošca ravninom) postojao je stari domaći naziv *čunjosečnica*, a upotrebljavana je i tuđica *konika* (grč.). U novije vrijeme jezikoslovci su unijeli promjenu u tu riječ, te se odjednom pojavljuje riječ *čunjosečica*, a naziv *čunjosečnica* je izostao (Rječnik MH/MS, 1967). Takav naziv ima sasvim promijenjen smisao, te je ta riječ praktički izbačena iz hrvatskoga jezika. Matematičari, naime, u nastojanju da izbjegnu nespo-razum, pišu sada *konika*, a to je šteta.

O čemu se radi? Stožac (čunj) možemo presjeći ravninom u krivulji 2. reda. Ona koja siječe (ravnina) jest *čunjosečica*, a *mjesto* presjeka (krivulja), kad već ne može biti *čunjosečnica*, neka bude *konika*. Valja priznati da između ravnine i *krivulje* postoji velika razlika.

Možda će sve biti jasnije na jednom analognom, ali nematematičkom primjeru. Iz već spomenutog Rječnika citiram: *kovač, zanatlija koji kuje ...* Zatim nalazimo: *kovačica, kovačeva žena*, a vjerujem da bi tako trebalo nazvati i *ženu koja kuje*. I treće: *kovačnica, mjest gdje se ...* (kuje). Mislim da je sada jasno.

Koliko god bilo možda opravdano modificirati neku riječ, ne smije se dopustiti gubljenje smisla, jer je tada izgubljena i riječ. Iako nisam jezikoslovac, usuđujem se predložiti – vratimo čunjosečnicu.

Branko Kučinić

1 KOLOSJEK DO 5 KOLOSJEK

Na željezničkome Glavnom kolodvoru u Zagrebu, glavnome gradu SR Hrvatske, u polasku i dolasku vlakova dočekuju nas lijepo oblikovane ploče s ovakvim